

تهیه و تنظیم:
علیرضا حائری
دبیر سابق انجمن صنایع نساجی
ایران و کارشناس صنعت

نزول کیفیت محیط کسب و کار هم در رتبه، هم در امتیاز

در خبرها آمده بود که بر مبنای گزارش بانک بین‌المللی بازرگاری و توسعه وابسته به بانک جهانی، رتبه ایران در محیط کسب و کار در بررسی بین ۱۹۰ کشور در سال ۲۰۱۸، در رده ۱۲۴ قرار گرفته است که نسبت به سال قبل ۴ رتبه نزول و نسبت به دو سال قبل نیز ۷ رتبه نزول را تجربه کرده است.

در همین گزارش امتیاز کسب شده توسط کشورمان در سال ۲۰۱۸ با ۰/۲۶ درصد رشد نسبت به سال ۲۰۱۷، به عدد ۵۶/۴۸ رسیده است، این در حالی است که در رده‌بندی جهانی ۴ رتبه نزول داشته است و این به معنای این است که سایر کشورها در ارتقای محیط کسب و کار خود نسبت به ایران از رشد و شتاب بیشتری برخوردار بوده‌اند.

همین رشد ۰/۲۶ درصدی در امتیاز کسب شده توسط ایران دست‌مایه‌ای شد تا یکی از فعالان اقتصادی بخش خصوصی (و نه یکی از مدیران دولتی) به دنبال توجیه کاهش رتبه ایران برآمده و در اظهارنظری عنوان نماید که «... نگاه اجمالی به اعداد نشان می‌دهد که اوضاع ایران خراب‌تر شده است، اما این یک دریافت سطحی از گزارش بانک جهانی و اعداد و ارقام است که وضعیت محیط کسب و کار کشورها را بررسی می‌کنند، افت رتبه ایران به این معنا نیست که وضع ما خراب‌تر شده است...»

در واقع به استدلال ایشان و با توجه به رشد ۰/۲۶ درصدی در امتیاز کشورمان در سال ۲۰۱۸ نسبت به سال ۲۰۱۷، محیط کسب و کار کشور تا حدودی هم نسبت به سال قبل بهبود یافته است.

۱- همانگونه که در نمودار نیز مشخص می‌باشد؛ امتیاز کشورمان در محیط کسب و کار از عدد ۵۸/۶۶ در سال ۲۰۱۳ به امتیاز ۵۶/۴۸ در سال ۲۰۱۸ نزول یافته است، به عبارت دیگر در ظرف شش سال اخیر ۲/۱۸ درصد در این حوزه نزول امتیاز داشته ایم که این نشان‌دهنده نزول کیفیت کسب و کار در شش

سال اخیر است؛ یعنی اینکه وضع ما نسبت به شش سال پیش خراب‌تر شده است.

۲- امتیاز فعلی کشورمان در محیط کسب و کار معادل امتیاز سال ۲۰۱۵ می‌باشد، یعنی بازگشت به سه سال قبل و با اینکه سه سال است که در این حوزه در جا می‌زنیم؛ یعنی اینکه وضع محیط کسب و کار ما نسبت به سه سال پیش بهتر نشده است.

۳- در سال‌های ۲۰۱۴، ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶ که رتبه کشورمان در محیط کسب و کار در سه سال متوالی از عدد ۱۵۲ به ۱۳۰ و سپس به ۱۱۷ کاهش یافت و عملاً رشد صعودی در این حوزه داشتیم ولی همزمان امتیاز کشور هم در این حوزه کاهش می‌یافت، کسی از فعالان اقتصادی و یا مدیران دولتی راجع به امتیاز رو به نزول کشور که نشان‌دهنده نزول کیفیت محیط کسب و کار در کشور بود، مطلبی را بیان نمی‌کرد و همه کاهش رتبه را برجسته کرده و آن را نشانی از بهبود محیط کسب و کار در کشور قلمداد می‌کردند. در آن سال‌ها بر خلاف امسال، ملاک رتبه بود و نه امتیاز!! و کسی هم از این بابت متهم به سطحی‌نگری نمی‌شد!!

در حالی که هر سال وضع خراب‌تر می‌شد. مادامی که دنبال توجیه کردن کاستی‌ها و شکست‌هایمان هستیم و همواره راه فراری برای آن دست و پا می‌کنیم، علی‌الخصوص که این بار توسط یکی از فعالان بخش خصوصی انجام شده است، توفیقی در ارتقاء شاخص‌های اقتصادی کشور حاصل نخواهد شد و مادامی که علت عدم تحقق برنامه‌ها و اهداف اقتصادی کشور

موشکافی نگردد، درب بر همین پاشنه خواهد چرخید. البته ما نیز بسیار امیدواریم که با ایجاد اصلاحات و اتخاذ تدابیر موثر، همانطور که این فعال اقتصادی بیان نموده‌اند بتوانیم به سرعت رتبه کشورمان را در محیط کسب و کار به رتبه کمتر از پنجاه در جهان برسانیم.

امتیاز و رتبه ایران در شاخص سهولت کسب و کار از سال ۲۰۱۳ تا سال ۲۰۱۸

